

Како да постанем бар кућни љубимац?!

Пише: Владан Динић
среда, 15 април 2020 09:42

Нисам желео да будем херој!

Двапут, за кратко време.

И то у напредном режиму мог дугогодишњег пријатеља и знанца - Александра Вучића.

А, није ме ни питао да ли хоћу или нећу?! А могао је...

Први пут сам био херој кад ми је ОТЕО ПЕНЗИЈУ и други пут сада, кад је проценио да имам довољно година (хвала Богу, догурао сам до седамдесет, што желим и њему) да би ме, онако осећајан какав је (а добро знам какав је) ЗАТВОРИО у четири зида, од јутра до сутра, и да ме све време чува од Ковида-19, бар до предстојећих избора, кад буду, ако их икад буде.

Ацо, хвала ти што бринеш о мени, јер сам, по твом мишљењу, изгледа, неурачунљива особа која не зна да брине о себи?!

Истина, нисам баш сигуран да си у праву, иако си ти *увек у праву*, а и мојих седам деценија иза не дају ти за право да мислиш да баш не знам да бринем о себи (претерао сам део комунизма, титоизма, социјализма, слобизма, досизма и ево, већ готово деценију власти вучићизма). Успут, сачувао сам живу главу на београдском крвавом асфалту деведесетих, Багзије, Змије, Бебе, Аркане, Гишке, Легије, Земунце, Сурчинце, Космајце,

Како да постанем бар кућни љубимац?!

Пише: Владан Динић
среда, 15 април 2020 09:42

Чумета, Дућу, Кума... Мартовске демонстрације, петооктобарски преврат, НАТО агресију, као новинар и извештач са братоубилачких ратишта у Словенији, Хрватској, Босни и Херцеговини... стављао главу, срце и перо на пањ и у осиромашени уранијум.

И, искрено, тек сад схватам, нико није бринуо о мени, ни мајка, ни отац, ни жена ни деца - као Ти што бринеш!

Хвала ти што се месец и кусур дана осећам као заточеник Дворца Зенде, а поштено да ти кажем, знајући те, ти ћеш и даље да бринеш...

Истина, не знам, с ким си се од струке саветовао? Да ли са мојим другаром из Ниш(а) Батом Тиодоревићем, или са Даријом Кисић Тепавчевић, или, што да не, можда Аном Брнабић, или Гораном Весићем...списак је дуг? Али, занима ме, ко ти је баш рекао да је

Како да постанем бар кућни љубимац?!

Пише: Владан Динић
среда, 15 април 2020 09:42

граница жив или мртав - 65 година?!

Дај да га оцинкарим, можда ти је идеју дао мој стари знанац, Вања Булић, новинар, који ми мало-мало, па са екрана ТВ Хепи поручује - *ОСТАНИТЕ КОД КУЋЕ!* Није проблем што си се саветовао са Вањом Булићем, него је смејурија да ми баш он препоручује да неко као ја мора да седи код куће – а он има *ТРИ године* више од мене?!

И ту почиње проблем - закон, пропис, уредба или наредба је све то - само ако важи за *СВЕ* подједнако, ако је селективна онда је то, српски речено, зајеванција... Велика. Без обзира на дозволе и изузетне случајеве.

Него, Александре, да те замолим и ја нешто. А знам да си „слаб“ на народ и да ти је посебно стало до пензионера и нашег гласа... Али, омогући нама које си за наше добро ставио у кућни притвор, да некако, макар преко везе (а Ти све можеш), добијемо статус кућног љубимца (да не кажем кера, пса, теријера или пекинезера, а може бити јежа, змије или алигатора...). Тако бисмо сви, па и ја, на основу Твоје и велике бриге Ане Брнабић за псе и кућне љубимце, и ми добили право да двапут дневно, у нормално време а не у освет зоре једном недељно, напустимо кућу и направимо круг. Чак и осуђеници у затворима имају право да иду у шетњу двапут.

Како да постанем бар кућни љубимац?!

Пише: Владан Динић
среда, 15 април 2020 09:42

Немајући другог избора, Владан Динић је написао ову књигу. Немајући другог избора, Владан Динић је написао ову књигу.